

יום ההוקרה

לפצועי מערכות ישראל ופעולות האיבה

לאהוב באי גבולות

יום ההוקרה התשפ"ג מערך לכיתות ז-ח

כתיבה: מרים מיימון
עריכה: נועה גמרסני

רציונל:

לקראת יום ההוקרה התשפ"ג אנו שואפים כבכל שנה להציף למודעות במערכת החינוך ובחברה, מתוך חובה מוסרית וערכות הדדית, את גבורתם של פצועי צה"ל ופעולות האיבה, המתמודדים יום יום עם כאב הפציעה בגופם ובנפשם.

ברצוננו לעודד אכפתיות, להעמיק רגישות ותשומת לב, לחנך לראיית סבלו של האחר, לעזרה הדדית ועשיית חסד. להרים את המבט ולינוק השראה מגדולתם של הפצועים, מהקרבתם למען המדינה, ומתעצמות הנפש המביאות אותם גם לאחר הפציעה - להמשיך מתוך מבט קדימה, לעמוד באתגרים, למצוא כוחות, לעשות טוב, לתת ולהשפיע.

ישנן פציעות הניכרות לעין, וישנן הפציעות השקופות, הנחרטות בנפש ומהוות התמודדות יום יומית. עלינו ביום זה, ובכל יום- לחבק, להוקיר, לסייע ולהעניק כח לכל אותם הפצועים, לומר להם "אנחנו אתכם, מכירים בקושי העצום העובר עליכם, ומוקירים אתכם!"

בשנת התשפ"ג ברצוננו לחדד 2 מסרים חשובים נוספים:

1. מצדיעים לפצועים ולבני משפחותיהם

המעגל המשפחתי של כל פצוע ראוי גם הוא להוקרה ותשומת לב. האשה, הילדים, ההורים מתמודדים גם הם בגבורה עם השלכות הפציעה. ברצוננו להתייחס למעגל זה- לראות, להודות ולהעריך.

2. לאהוב ללא גבולות

הסיבה אשר הביאה את פצועי צה"ל ופעולות האיבה להיפגע, הינה אהבה ללא גבולות, לארץ, לעם, לכלל. מוכנות לתת הכל, להקריב ולהילחם. גם היום, הכח הנותן להם להמשיך ולפעול, לקום בבוקר, לתת למען החברה, המשפחה, לעשות ולקדם בעבודה ועוד- זהו כח האהבה. ברצוננו לאמץ ערך משמעותי זה בחיינו אנו. לאהוב ללא גבולות ולהשקיע מאמץ באהוב וביקר לנו, כיחידים וכעם. בנוסף- עלינו להשיב אהבה ללא גבולות לאותם גדולי קומה שיצאו להילחם, או שנפגעו בעל כורחם, מתוך אהבה לארץ ולעם. לתת כל שביכולתנו למענם.

בכיתות ג-ו נתמקד במסר הראשון- מצדיעים לפצועים ולבני משפחותיהם.
בכיתות ז- יב ובתנועות הנוער נתמקד במסר השני- לאהוב ללא גבולות.

יום ההוקרה מחבקים את הפצועים

פתיחה:

נלמד בכיתה: יז בכסלו הוא יום ההוקרה לפצועי צה"ל ולפצועים מהפיגועים ופעולות הטרור. ביז בכסלו התרחש אירוע היסטורי מאוד משמעותי: התקיימה הצבעה באו"ם האם להקים את מדינת ישראל. בעקבות החלטת האו"ם שהמדינה אכן תקום, החלה מלחמת השחרור. לפני 9 שנים, בעקבות יוזמה של נערה בתנועת נוער, הוחלט בכנסת לקבוע בלוח השנה יום שעניינו הוקרה לפצועי צה"ל ונפגעי פעולות האיבה. לטובת כך נבחר יום זה, יז בכסלו, אשר בו חל מפנה חשוב בתקומת המדינה, כיום הצדעה לפצועים אשר משלמים בגופם ובנפשם את מחיר התקומה. ביום זה אנו רוצים לחבק את הפצועים.

הפעלה:

נתלה תמונה של חייל ואזרח מחובקים (נספח 1).

נשאל את התלמידים בכיתה: מהו חיבוק? כאשר אדם מחבק אדם אחר, או אמא מחבקת את הבן שלה, מה מתרחש?

נכתוב תשובות אפשריות על הלוח:

1. אנחנו תומכים פיזית זה בזה. כל אחד מהמחבקים תומך בשני.
 2. אנחנו מגנים זה על זה. כשיש סכנה מבחוץ, אדם שמחבק את רעהו מגן עליו מהסכנה ומוכן לספוג את הפגיעה במקומו.
 3. אנחנו מביעים קרבה ואהבה.
- נחדד: כאשר שני בני אדם מתחבקים, שניהם פועלים יחד. האדם מחבק ומחובק בו זמנית. אם כך - החיבוק הוא פעולה הדדית, ושני הצדדים נתרמים ממנה.

דיון:

נשאל את התלמידים בכיתה: מדוע חשוב שיתקיים יום שבו מחבקים את הפצועים? במה הפצוע נתרים מהחיבוק של יום ההוקרה?

נענה:

הוא מבין שהוא לא לבד בכאב שלו.

הוא מקבל כוחות להמשך המסע.

הוא יודע שאנחנו לא שוכחים אותו ואת הגבורה שלו למעננו.

נכתוב את התשובות על הלוח, ולאחר מכן נשאל שאלה נוספות: במה אנחנו נתרים מהחיבוק?

אנחנו מקבלים מהפצוע השראה.

אנו לומדים איך אפשר לצמוח מתוך קושי וכאב, אנו מתרגלים להסתכל סביבנו ולא להיות מרוכזים רק בעצמנו,

אנו מבינים מה זו אהבה ללא גבולות, ומה היא הקרבה למען אחרים.

לאהוב ללא גבולות

חיילים למען המדינה והעם

נפתח ונאמר, ברצוננו להכיר 3 אנשים נפלאים מהעם שלנו- עופר דרור ורועי, וללמוד מהם מהי אהבה ללא גבולות, לעם, לארץ, למדינה.

עופר ורפל, דרור דגן ורועי בן טולילה התגייסו ליחידות מובחרות מתוך אהבה גדולה לעם ולארץ. נפצעו, עברו תהליך שיקום ארוך, ומתמודדים גם היום, 20 שנה אחרי עם תוצאות הפציעה.

נשאל את התלמידים-

- האם לדעתכם- אהבתם לעם לארץ ולמדינה השתנתה בעקבות הפציעה?

- האם לדעתכם כח הנתינה שגרם להם להתגייס לצבא התחלש או התחזק מאז הפציעה?

לאחר שנשמע את תשובות התלמידים נקרין את הסרטון ונראה מהן התשובות לשאלות אלו.

(הסרטון ללא גבולות, בהפקת "זהות" ו"רגע של חכמה")

עם עופר ורפל, דרור דגן ורועי בן טולילה נמצא באתר יום ההוקרה)

"אהבה שמקלקלת את השורה"

נלמד פתגם הלוקח מארון הספרים היהודי: (נספח 2)

"אמר רבי שמעון בר יוחאי: אהבה מקלקלת את השורה" (בראשית רבה, וירא, פרשה נה, סימן ח)

נשאל את התלמידים מהי כוונת הפתגם לדעתם?

נסביר: לעיתים, מרוב שאנו אוהבים, אנו מתנהגים בצורה שונה לחלוטין ממה שהיינו חושבים, ולפעמים אפילו מסכנים את עצמנו למען אחרים שאנו אוהבים מאוד.

ראינו בסרטון דוגמא חיה לכך, שאהבה גדולה לכלל- לעם, לארץ ולמדינה יכולה להביא לכך שאפילו אחרי הפציעה, לצד התמודדות יומיומית עם כאב ומוגבלות- העשייה למען האחר אינה נפסקת ואף מתעצמת. אותה אהבה שהביאה לצאת ולהילחם אף נותנת כח להתמודד עם הכאב שנים לאחר הפציעה.

כמו שלשת החיילים שפגשנו, ישנם גיבורים רבים סביבנו. שאהבתם הרבה למדינה מביאה אותם להתגבר על כל הפחדים והשאלות, להתגייס ולהילחם. גם לאחר הפציעה, אנו רואים את גבורתם העצומה של עשרות אלפי פצועים במדינה, הממשיכים להתמודד, לאהוב ולעשות טוב, שואבים כח מאותה אהבה ללא גבולות.

החברה הישראלית למען הפצועים

מחזירים אהבה ללא גבול

פצועי צה"ל ונפגעי פעולות האיבה הוכיחו את אהבתם הגדולה למדינה ולעם. יש לנו כחברה מחויבות כלפיהם, עלינו להשיב אהבה. ללא גבולות.

איך לומדים לאהוב?

נשאל את התלמידים:

אנו מתמלאים השראה מהפצועים ומאהבתם הגדולה לכלל, למדינה. אך איך נוכל להיות אוהבים ללא גבולות? את העם, המדינה, הארץ, את מי שסביבנו ולידנו?

נשמע את תשובותיהם ונוסיף: ישנה שיטה מיוחדת העושה אותנו אנשים מלאי אהבה.

נתלה על הלוח ציטוט של הרב דסלר עם מילים חסרות: נניח כרטיסיות עם המילים "נתינה" ו"אהבה" ונבקש מהתלמידים להשלים את המשפט בסדר הנכון לפי דעתם.

"יותר ממה שה _____ באה בעקבות ה _____, ה _____ באה בעקבות ה _____"
לאחר שהתלמידים ישלימו את המשפט כראוי - "יותר ממה שהנתינה באה בעקבות האהבה, האהבה באה בעקבות הנתינה", נשאל את התלמידים מהי משמעות המשפט ומה הוא בא לחדש לנו.

נשאל את התלמידים האם הם יכולים לחשוב על דוגמא מחייהם בה הנתינה הביאה לאהבה.

ניקח שני כרטיסים, אחד של אהבה ואחד של נתינה, ונתלה אותם על הלוח בנפרד, נצייר חיצים שיחברו בין המילים באופן מחזורי. (נספח 3)

נסכם ונאמר- האהבה מביאה אותנו לתת, והנתינה מביאה אותנו לאהוב.

עכשיו זה תורנו

נצפה בקליפ "עכשיו זה תורכם" שהפיקה זהות בהשתתפות דוד דאור ופצועי צה"ל

<https://youtu.be/8UnDDHAMAqE>

נשאל את התלמידים - מהי הכוונה במילות השיר "עכשיו זה תורכם"? מה עלינו לעשות? איך נוכל להביע את אהבתנו ולחבק את פצועי צה"ל, היום ולאורך כל השנה?

נשמע את תשובותיהם, ניתן להוסיף:

תשומת לב, אכפתיות, הקשבה, חיבור לסיפור של כל אחד ואחד.

פיתוח רגישות כחברה (לדוג' ויתור על נפצים בפורים ועל זיקוקין ביום העצמאות, כדי לא לפגוע בחיילים עם פוסט טראומה)

הבעת אכפתיות- בפרח, הודעה, העלאת סטטוס ברשתות החברתיות
נשלח בקבוצת הווצאפ של הכיתה תמונה לסטטוס נזמין את התלמידים לכתוב מילים משלהם לגיבורים שלנו
ולבני משפחותיהם.

<https://did.li/p7J5q> גלויה לסטטוס למילוי אישי

<https://did.li/vPyCN> גלויה לסטטוס למילוי אישי. בלשון נקבה

<https://did.li/XsE1C> גלויה לסטטוס

**"אמר רבי שמעון
בר יוחאי:
אהבה מקלקלת
את השורה"**

(בראשית רבה, וירא, פרשה נה, סימן ח)

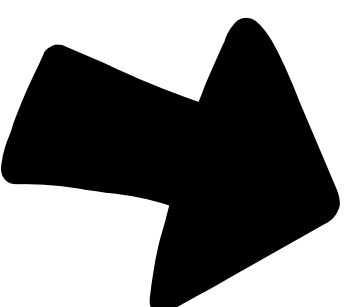
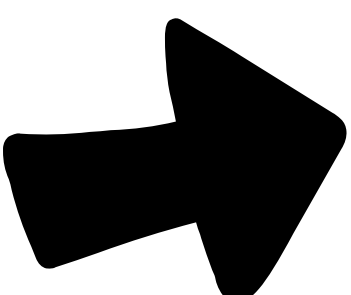
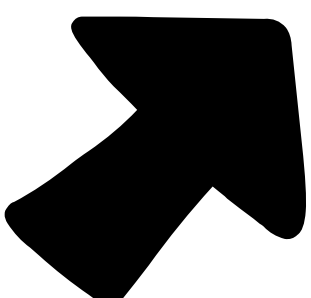
הנהלת

ההנהלה

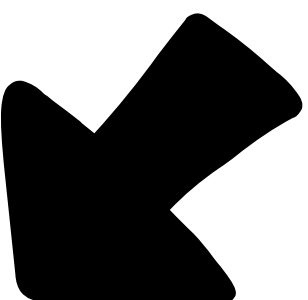
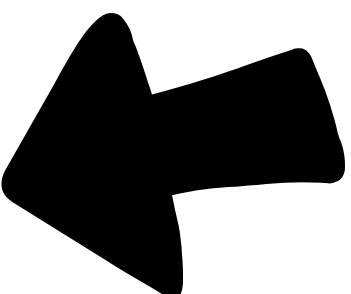
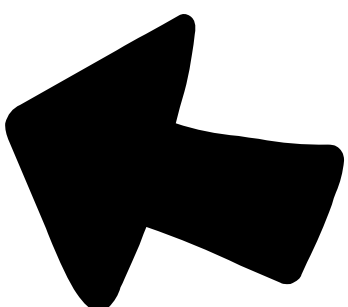
הנהלת

ההההה

נספח 3

נספח 3

נספח 3

